

Kraków, 16.04.2018

mgr Aleksandra Powierska

Tytuł rozprawy doktorskiej:

Telewizja w otoczeniu nowych mediów. Aktywność odbiorców w mediach społecznościowych

Streszczenie

Nowe media znacząco wpłynęły na telewizję oraz praktyki odbiorcze widzów. Serwisy społecznościowe umożliwiły nie tylko opiniowanie programów, ale coraz częściej również ich oglądanie za pośrednictwem aplikacji mobilnych. Wobec powyższego autorka rozprawy za cel stawia sobie analizę recepcji tekstów zamieszczanych przez stacje telewizyjne w mediach społecznościowych, w tym w szczególności stworzenie typologii aktywności widzów w serwisach społecznościowych oraz opis kategorii, za pomocą których odbiorcy definiują telewizję doby nowych mediów.

W rozdziale I rozprawy omówiona zostaje specyfika nowych mediów ze szczególnym naciskiem na kwestie związane z interaktywnością. Autorka w odwołaniu do koncepcji „mediów zagnieżdżonych” Williama J.T. Mitchella wprowadza pojęcie „zagnieżdżonej interaktywności”, które służyć ma opisowi przenikania się interaktywności nowych mediów i mediów tradycyjnych. Kolejna część rozdziału zostaje z kolei poświęcona zagadnieniom komunikacji w Internecie i roli, jaką odgrywa w niej cyfrowy obraz. Rozdział II stanowi omówienie nowomediального otoczenia telewizji i jego wpływu na praktyki odbiorcze, w tym rozwój medialnego multitasking (oglądania telewizji przy jednoczesnym korzystaniu z Internetu). Następne rozdziały to interpretacja wyników przeprowadzonych badań empirycznych: analizy zawartości *fanpage*'y programów „Dance Moms” i „Wiem, co jem i wiem, co kupuję” oraz analizy wywiadów przeprowadzonych z użytkownikami i fanami profilu polskiego programu. Na ich podstawie autorka wyróżnia i opisuje typy aktywności widzów w mediach społecznościowych. Przeprowadzone badania pozwalają ponadto odtworzyć strategię komunikacji samych nadawców oraz wprowadzić zestaw wskazówek metodologicznych, jak prowadzić badania w serwisach opartych na sieciach znajomych.

Jako że jednym z głównych celów rozprawy jest podanie nowych kategorii definicyjnych dla telewizji, w zakończeniu autorka proponuje własną koncepcję „sieciowości telewizji”, którą konstruuje w oparciu o teorię ANT w ujęciu Bruno Latoura. Według niej opis telewizji w kategoriach sieci włączającej aktorów ludzkich i pozaludzkich dobrze oddaje charakter współczesnej telewizji, która splata się z nowymi mediami. Ponadto pozwala on na odejście od hierarchizujących definicji telewizji (takich jak np. teoria tekstów I, II i III rzędu Johna Fiske'a) oraz sztywnego podziału na nadawcę i odbiorcę.

Aleksandra Powierska.....